

Z judikatury nejvyššího a nejv. spr. soudu.

Pensijní pojištění.

Podává minist. rada Dr. Bronislav Wellek.

Pojistná povinnost pensijní urgenčního orgánu
a kontrolora v kovodělném průmyslu.

(Nález z 21. května 1926, č. 10879/26.)

Ministerstvo soc. péče uznalo, že zaměstnanec Škodových závodů N. do 17. května 1918 nepodléhal pens. pojištění, protože byl zaměstnán jako urgenční orgán, jehož úkolem bylo urgovati polotovary. Tato činnost je zřejmě podřízeného rázu a nelze ji považovati za činnost převážně duševní ve smyslu § 1, odst. 1. bodu 3, resp. odst. 2. cíl. nař. z 25. června 1914, č. 138 ř. z. Od 18. května 1918 však pensijní povinnosti podléhal, poněvadž rozděloval a přiděloval dle pokynů dílovedoucích práci dělníkům, vedl nad nimi dozor, přejímal a kontroloval hotovou práci, aniž sám fysicky pracoval. Vykonával tudíž práce zakládající podle § 1, odst. 2. bod c), resp. § 1 a), odst. 2. citovaného císařského nařízení pojistnou povinnost. Stížnost podanou proti druhé části tohoto rozhodnutí zamítl Nejv. správní soud jako bezdůvodnou, neboť žalovaný úřad neuznal N. pens. pojištěním proto povinným, že měl charakter úředníka, ani proto, že zastupoval dílovedoucího v případě nemoci nebo dovolené, nýbrž podrobil jej pensijní povinnosti proto, že přidělování a rozdělování prací, dozor nad dělníky, přejímání a kontrolování hotové práce, jež dle výsledku šetření Novák v kritické době konal, hodnotil jako činnost převážně duševní. Dle zjištění žalovaného úřadu Novák sám nekonal v kritické době práce fysické, dožíral jen na práci dělníků, práci tu jim přiděloval a práci jimi zhotovenou přejímal a kontroloval. Považoval ho tedy žalovaný úřad právem za převážně duševně činného ve smyslu § 1, bodu 3. cíl. nař. a nikoli za zřízence, jakého má na mysli § 1 a), odst. 3.

Kupecké služby.

(Nález z 12. června 1926, č. 12.272/26.)

Ten, kdo spolupůsobí při živnostenském provozování obchodů, jehož činnost však nevyžaduje vůbec výcviku, nevyžaduje určitého stupně pohotovosti a znalostí, nekoná služby kupecké, nýbrž jen služby podřízené. Obsluha hostů ve výčepu hostince, třeba by byla spojena s inkasem peněz za nápoje hosti podané, nevyžaduje toho, co se v obchodním světě zve zdatností kupeckou. Vyžaduje, jako každá činnost, pozornosti, ale to jí ještě rázu služeb kupeckých nedodává. Vydávání piva výtahem do výčepu dodaného sklepníkům a braní korálků za vydané pivo nevyžaduje stejně ničeho jiného, než pozornosti, aby za každé sklepnicku vydané pivo korálek byl odevzdán. Je to činnost tak jednoduchá a prostá, že při ní o nějaké kupecké zdatnosti vůbec mluvíti nelze. Zákon o obchodních pomocnících, č. 20 z r. 1910 nikde nenaznačuje, že by pro posouzení otázky, jaké kdo při provozování obchodů koná služby, měl býti rozhodujícím význam služeb těch pro konečný cíl obchodního podnikání, t. j. pro zisk. Rozeznává jen práce kupecké, vyšší nekupecké a práce podřízené. Kdo koná práce podřízené, není po rozumu zákona toho obchodním pomocníkem, třeba by práce jeho byla nutným článkem provozu.